

Men den lille mannen stod gruble
öfver Prästehustruns moder och hade
ett annat horn i sin hand, med
lock uppi och med några flätade
guldfröen som ändade till fyra
antingen förgyllda eller och massive
guldknappes. Med detta horn utspå
den lille mannen såsom hoppande och
lockande för Prästehustruns moder och
talade dessa orden: "Gif op hornet,
vi vole gifva dig ett batter igen
och dina barn skola må ja' väl,
låt op ja' vårt horn igen". Präste-
hustruns moder ville vända sig un-
den till väggen, men förmodade in-
tet röra sig us ifrå; antja tog
hon intelligen mod och björta till
sig och svarade med dessa orden:

Seit
"Heik ihr von gott ja' gehet ~~eure~~
eure väge. Heik ihr aber von
^{den} ^{Teufel} ^{den} ^{Teufel}
semteuffet oder die hälle so fort
dort hin Ich bewre mich nicht
mit ^{mit} ^{den} ^{den} ^{den}
mitt folken kumpereyen".

Uppi dette året togs de alla
Jasim beträfvade afträde; Bar-
ren togs af sängen och typte do-
go de alla sin kos. Om morgonen
derefter, då det var dager, kallade
Prästehustrun ^{moder} sin mag Kyrskoker.
Den till sig och frågade honom
om han intet hade förnummet
någonting denne förledne natt.
Han svarade: Nej. Dersja förtälj-
de hon honom hela handlingen,
frågande om hornet och pipan
innu vore i Prästegården, och då